

[Carsten Raft.]

Ragers Oldgranskning i 1927 ikke har nogen Interesse set i Forhold til den klare Dokumentation af Materiale fra den Tid, det drejer sig om.

Det ærede Medlem Hr. Rager havde ogsaa og har altid Fornøjelse af at konstatere, hvad andre ikke har hørt, og hvad andre ikke ved. Hvis det ærede Medlem havde hørt efter, vilde han have hørt, at jeg udtrykkelig talte om, hvor mange Gange dette Lovgivningsarbejde var strandet, og han vilde ogsaa, hvis han havde rigtig Kendskab til disse Ting, vide, at dette Lovgivningsarbejde har Kammerater: 11. Maj 1935: Tilskud til Merbeskæftigelse, samme Dato: Offentlige Arbejder til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden. Jeg aner intet om Resultatet deraf. Loven om Ungdomsarbejdstjeneste: kun ganske smaa Resultater. Til Nødhjælpsarbejder er det kun ganske smaa Summer, der er anvendt, 2 Mill. Kr. i Løbet af 10—11 Aar. Alt sammen Sammenbrudslove, der har været den mest fuldkomne Fiasko. Det er Kammerater, der vil det samme, der tilsigter ganske det samme som dette Lovforslag; det er ikke alle Kammerater, der gør det, jeg ved Kammerater her i Salen, der ikke gør det i Øjeblikket.

Til sidst sagde det ærede Medlem Hr. Rager, at vi taler saa tit om, at Rigsdagen ikke skal blande sig i Administrationen, at man skal adskille Lovgivningsarbejdet fra Administrationen. Ja, men vore Krav om at faa at vide, hvad Loven overhovedet gaar ud paa, kan ikke konkurrere med det Krav; vi ønsker kun ved denne Lejlighed at vide: Hvad stemmer vi overhovedet om, hvad skal Pengene bruges til? Hvad indeholder denne Lov? — Vi har ikke faaet noget som helst Svar.

Rager: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen, at jeg i Gaar ganske tydeligt gav til Kende det samme, som han sagde her i Dag, nemlig at den rigtige Afhjælpning af Arbejdsløsheden kun sker ved, at Erhvervslivet bliver i Stand til at optage de til Raadighed staaende Kræfter. Det er vi ganske enige om, men jeg sagde, at det ikke er det, vi skal diskutere i Øjeblikket. Vi staar over for den Kendsgerning, at der er en meget stor Arbejdsløshed. Naar vi drøfter vor Erhvervspolitik, kan vi drøfte andre Veje til at ophjælpe Erhvervet paa, saaledes at Arbejdsløsheden gaar ned. Men stillet over for den Kendsgerning, at Arbejdsløsheden nu er for Haanden, har det ingen Interesse i denne For-

handling. I denne Forhandling drejer det sig om at afhjælpe en akut Situation, uanset hvem der maatte være Skyld i den. Det er det, det drejer sig om i Dag, og alle Forsøg paa at ville tale Erhvervspolitik i Dag kan kun forklares derved, at man ønsker under en velvillig Maske at lægge Gift for Forslaget; andet kan det ikke tilstræbe.

Det er ikke alle inden for det ærede Medlems Parti, der har samme Indstilling som det ærede Medlem. Et i Tiden 1932—35 meget skattet Medlem inden for Venstrepartiet, Dr. techn., Ingeniør Christiani, har saa sent som i Fredags i Randers holdt en Tale om Arbejdsløshedsproblemet, og af de Referater, som er kommet desangaaende, ser man, at Ingeniør Christiani har udtalt, at han mener, man meget vel kan hjælpe paa Arbejdsløsheden ved offentlige Arbejder til tariffmæssig Betaling. Han er endda ikke bange for at laane Pengene dertil. Han henviser til, at Danmark og Sverige er de Lande, som har den mindste offentlige Gæld pr. Indbygger, og han mener, at det i Længden vil være billigere at anvende nogle flere Penge til Arbejde og nogle færre til Understøttelse. Det synes jeg er langt bedre Tale end den, som Venstres nye Ordfører her i Folketinget fører.

Jeg skal ikke gaa langt ind paa en Diskussion med det ærede Medlem Hr. Carsten Raft i Øjeblikket. Jeg vil blot sige til det ærede Medlem, at han har saa sandelig Ret i, at Statistik er en farlig Videnskab, naar den kommer i Hænderne paa en Mand, der som han ikke forstaar, hvordan den skal bruges. Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft sammenlignede et procentvis Arbejdsløshedstal fra Sverige med et procentvis Arbejdsløshedstal fra Danmark. (*Carsten Raft:* Det gjorde De selv!). Nej, det gjorde jeg ikke. — Der staar selv i Statistikken, at det skal man vogte sig for, for de Tal er opgivet paa ganske forskellige Grundlag. Nej, ærede Medlem, det, jeg sammenlignede, var Forskellen i den procentvise Svingning paa de svenske Tal gennem Aarene og de danske Tal gennem Aarene, de danske, der er opgjort efter danske Forhold, og de svenske, der er opgjort efter svenske Forhold; og saa viste jeg, at den procentvise Nedgang i Procenttallet i Sverige og den procentvise Nedgang i Procenttallet i Danmark fra 1927 til i Dag talte for, at der i Danmark var skabt forholdsvis mere Arbejde end i Sverige. (*Oluf Pedersen:* Hvorfor ikke 1931?). Fordi Aaret 1927 er det, som det ærede Medlem Hr. Prime selv har taget